

Gunnar Willum
garn@berlingske.dk

Til sidst gik det stærkere, end selv de mest sortsynede havde frygtet. Præsidenten flygtede uden varsel. Kabul faldt uden kamp.

I vidt punk næste USA og dets allierede flyve tusinder af afghanske officerer, embedsmænd, politikere og deres familier i sikkerhed. I ambassadernes baghave stæde diplomater i al hast tid til deres hjemmelige arkiver, inden de selv tog den sidste helikopter til luftbasen for at blive et af de krigsrisikostørste største luftbårne evakuerings.

Engen ville lades tilbage. I Kabuls gader spredte langslægtede Taleban-krigere frygt fra ladene på deres firehjulstrækere og gøvearløbene på deres kalesjokrover.

Datoen var 4. september 2021, næsten præcis 20 år efter angrebene på tvillingetårnene i New York, og verdens eneste tilbageblevne supermagt havde netop lidt sit største nederlag siden Saigon's fald i 1975.

Men én mand havde ikke travlt med at komme væk.

For han var først lige ankommet.

Det var Faiz Hameed.

Chefen for Pakistans berygtede efterretningstjeneste, Inter Services Intelligence, bedre kendt under forkortelsen ISI.

Blandt venner

»Bare rolig. Altting bliver godt,« svarede han afvæbende, da han blev genkendt af en vestlig journalist i lobbyen på byens førende herberg, Kabul Serena Hotel.

Han var ualstelig, men afslappet, klædt i en navyblå blazer med en åbenstående brystet skjorte. Han fik serveret gøen til velkommen af en tjener, mens han ventede på et møde.

Hvis han havde taget livgættet med, holdt de sig diskret i baggrunden.

I det hele taget syntes spioner ikke at være bange.

Ivæksen Talebans radikale agenda efter det faktum, at de under deres erobring af byen havde åbnet fængsler og sluppet tusindvis af fanger ud fra berygtede organisationer som Islamists'net, al-Qaeda's taqqani-netværk, syntes at skræmme ham.

Og hvorfor skulle de også det.

For mens disse organisationer alle stod på USAs, EU's og FN's liste over terrorstøt, stod flere af dem på ISIs lønningliste. Og mens deres berygtede ledere var efterretningens verden over, var flere af dem på Hameeds personlige bekendte.

Lobbyen på et femstjernet hotel kan synes som et mest passende sted for en spionchef at holde et møde.

I de kredse plejer man at lægge vægt på diskretion.

Men trods den upåfaldende påklædning var Hameeds fremfærd alt andet end diskret. Som ville han aflevere et budskab. Som var han kommet for at fejre ultimatområdet på 20 års hårdt arbejde og rænkespil. Hameeds møter.

For hvis USA, Storbritannien, Danmark og alle de andre lande, der i 20 år havde brugt mange hundrede milliarder dollar og tusinder af deres soldaters liv på at holde Taleban fra magten, var krigens tabere, var ISI dens vinder.

Dobbeltspill med USA

Siden USA i 2001 jaggede de vindende talebanere fra magten, som straf for at de gav hul til Osama bin Laden, havde Faiz Hameed og sine kolleger i ISI arbejdet systematisk frem med dette øjeblik.

Pakistans frygtede spiontjeneste har en hovedrolle i opgør med Indien

Indien, der i går angreb Pakistan med missiler, beskylder nabolandets berygtede efterretningstjeneste, ISI, for at stå bag terrorangreb i Kashmir. Det er der gode historiske grunde til. Ikke bare Indien, men også vestlige lande har i tide og utide været ofre for ISI-rænkespil.

Hvor kan kuffe fejle Talebans sejt over USA med en grøn i væstulben til Hotel Serena.

De gjorde de ved at bestå Taleban med alt fra husly og håndløn til terrorfinansiering og træning i brug af vestlænder.

Når en selvmodsigende kommandi gik amok i Kabul, eller en patrulje faldt i baghold langs grænsen, pegede piben ofte på ISI.

Det var her, Taleban kunne søge ly, hjælpeløjt og lære for de amerikanske bombly.

Det skete, samtidig med at Pakistans militære og efterretningstjeneste modtog milli-

onere i Pakistan. Et dobbeltspill, som blev stillet til skue for

hele verden 2. maj 2011, da verdens mest eftersøgte mand blev dræbt af amerikanske specialstyrker i den pakistanske ferieby Abbottabad.

Byen næsede både en kaserne og et militærakademium, ud over terrorstyrets Væb. De amerikanske specialstyrker havde ikke fået hjælp af Pakistan, men måtte søge sig ind over grænsen fra Afghanistan i ly af natten.

I manges øjne var det et bevis på, at Pakistan ikke var en allieret. Snarere det modsatte.

Og det burde spionerne i Langley, CIAs hovedkvarter, nok have indset noget før. For Pakistans forsøg på at kontrollere nabolandet Afghanistan ved hjælp af radikale islamistiske grupper begyndte allerede i 80'erne under den sovjetiske besættelse. Dengang med USAs velsignelse. Washington gav Pakistan milliarder af dollar til at bevæbne hellige krigere i deres krig mod de sovjetiske besættelse og deres afghanske allierede.

Men da russerne tog hjem i 1988, og Sovjetunionen kollapsede, mistede amerikanske interessen. Det gjorde ISI ikke. Det fortsatte kampen om at få kontrol med Afghanistan.

Terror er billig og driftssikker

Men Afghanistan er langtfra det eneste eksempel på, at ISI har ladet radikale terrorgrupper gøre det bedste arbejde for sig. For ISI har den pakistanske efterretningstjeneste spildt meget end radikale islamister.

samarbejdet med.

Det er især gøet ud over ærkedøgnen pågår.

En mindstemand i går for ofre efter Indiens seneste missilangreb ind i Pakistan - der ifølge Indien kun som gengældelse for militante pakistanske drab i Kashmir. Foto: Bilawal Arshad/FPA, Brian Scamper

Indien, som Pakistan har udklæmt tre krigere med.

Men Pakistan, der har en befolkning på en sjettedel og en økonomi på en tiendedel af naboens, kan ikke hævle militært op med Indien, der de senere år har udviklet sig fra at være et uland til at være stormmagt. I stedet for at møde indere på slagmarken med kampvogne og bombfly har ISI sat radikale terrorgrupper ind mod deres store nabo. Det meste af Kashmir kontrolleres af Indien, men fortæller af befolkningen er muslimler, som ser skævt til Indiens forsøg på at hinduise området med nytilflyttere.

Det har gjort omradet uønsket til for flere dem for islamistisk oprørsrig og terrorkamp, som ISI er specialister i. Siden 1989 har ISI sendt legioner af radikaliserede muslimler ind over grænsen.

En af de mest prominente grupper er Lashkar-e-Taiba, De Remes Hær, der blev dannet i 1985. Dens medlemmer stod fæle den amerikanske regering bag terrorangreb mod Mumbai i 2008.

En af dens allierede beskyldes af den indiske regering for at stå bag den massakre på turister i april, der udløste de indiske havneangreb nært til onsdag.

Ude skidt, hjemme værst

Men det er ikke kun inderne, afghanerne og deres vestlige allierede - som grund til at beklage sig over de pakistanske spioner.

For hvis ISI har været som en kampesten i skoen i Afghanistan og Kashmir, har organisationen været som en stas i staten hjemme i Pakistan.

Militæret begik det første kup i 1958, og Pakistan har været med til militærstyret i over 30 år af de 77 år, landet har været selvstændigt.

Og når Pakistan ikke har været regeret af en militær diktatur, har generalerne ofte brugt ISIS agenter til at blande sig i politik ved at støtte bestemte partier og politikere. Ofte dens afghanske radikale politik-observans.

Et ofte beskildt magtspil, hvor anlæg om korruption og magtmisbrug bliver brugt til at fjerne politikere og personlige modstandere. Det kan den tidligere kristenlære Imran Khan tale om. Han blev hjulpet til magten af militæret på grund af sit nære bånd til Taleban for siden at blive afsat og fængslet af generalerne.

Det er dog endt med et fåvagslag. Både for Pakistan og for ISI og for Faiz Hameed personligt.

I 2007 begyndte mange radikale islamister at vende sig mod den hånd, der havde fordret dem.

Samtidig med at Pakistan hjalp Taleban med at bombe amerikanske, danske og britiske styrker i Afghanistan, blev Pakistan og dets militær udkast for en serie af stadig mere blodige selvsudsøgninger og gennem øberne og iørne. De pressede landet ud på borgerkrigens rand.

Det er især gøet ud over ærkedøgnen pågår.

2024 blev han stillet for en krigsret af det pakistanske militær for en række af magtmisbrug og pønterforsøg og frataget samtlige

Han sidder varetagtsfængsel, mens sagen pågår.